

Posudek na diplomovou práci Haruny Honcoopové

Čínský nezávislý dokumentární film (1990-2018) v kontextu cenzury

Haruna Honcoopová se ve své diplomové práci soustředila na téma, kterému se věnuje dlouhodobě a velmi detailně – čínskému nezávislému dokumentu, a to primárně posledních let. Vznik této práce byl umožněn mimo jiné díky školnímu výzkumnému grantu a díky Harunině cestě do Číny v zimním semestru 2017, díky které získala jinak nedostupné poznatky o současném čínském dokumentu přímo na místě, mj. i pomocí metody orální historie. Jedná se o text, který přináší v českém kontextu unikátní informace o vzdálené kinematografii, jež je kvůli přísné cenzuře téměř „neviditelná“ a stále na hranici zániku, nicméně pro svou záchranu vynalézá rozličné strategie a praktiky, jak i přesto produkovat a distribuovat nové snímky.

Práce je strukturována logickým způsobem, kdy na začátku autorka představuje samotný pojem čínského Nového dokumentárního hnutí, včetně jeho již zavedené periodizace a některých význačných autorů. Důležitý kontext pro pochopení tématu pak zpracovává v kapitole popisující historii cenzurních zákonů, úřadů a postupů v Čínské lidové republice, a to od cca roku 1930 do současnosti. Následující kapitoly tvoří jádro jejího vlastního výzkumu – ukazuje, jaká nezávislá produkční a distribuční centra se v Číně utvořila, aby tento typ cenzurou potírané, „neoficiální“ dokumentární produkce mohl stále existovat, jakým obtížím čelí tvůrci stejně jako organizátoři festivalů a jaké taktiky rezistence vynalézali a vynalézají. Pátá kapitola pak shrnuje, jak významná je pro čínský nezávislý film pomoc zvenčí, ať už ve smyslu prezentace na festivalech, archivního uchovávání či bádání na zahraničních univerzitách. Šestá kapitola přináší možná lehce zjednodušující, ale zároveň užitečné a místy i sociologicky podložené shrnutí rozličných způsobů reakcí na onu všeprostupující státní cenzuru, a umožňuje tak včlenit si předchozí konkrétní příklady do určité širší typologie. Sedmá, velice stručná kapitola o nových způsobech cenzury v digitální éře pak upozorňuje na aktuální proměny cenzury.

Moje v podstatě jediná kritická výtku k této práci se vztahuje ke kapitolám 4 a 5 – působí občas příliš jako jakýsi encyklopedický výčet, aniž by bylo vždy jasné, k čemu má ta která zmiňovaná informace v rámci argumentace sloužit a zda je vůbec nutné vyjmenovávat všechna centra a festivaly a zahraniční badatele atd.

Na poměry FAMU se v úhrnu jedná o nadprůměrně rozsáhlou diplomovou práci, s velmi početnou odbornou literaturou, přinášející jak shrnutí už existujících poznatků, tak i vlastní výzkum současné situace přímo v Číně. Text je čtivý a obsahuje velké množství informací, které se Haruně podařilo propojit do komplexního obrazu toho, jak čínský nezávislý dokument různými způsoby reaguje na cenzurní opatření. Tuto diplomovou práci považuji za kvalitní a přinášející i cenný původní výzkum, a proto ji navrhuji hodnotit známkou A.

30. 5. 2018

Helena Bendová

